

den Tilslutning, det har i Befolkningen, og selv et Landsting skal jo dog helst have nogen Forbindelse med de Ønsker og Krav, der næres ude omkring i Befolkningen.

Det ærede 3die landstingsvalgte Medlem mente, at det var et forfærdeligt Krav at stille til Virksomhederne, at de skulde afgive deres Regnskaber til Tilsynsraadene; det var ikke nødvendigt, for man kunde faa alle mulige Oplysninger af Regnskaberne alligevel. Jeg ved, at det ærede Medlem vil være enig med mig i, at Regnskabsteknikkens Udvikling i Retning af at tilsløre de virkelige økonomiske Forhold efterhaanden har naaet en næsten beundringsværdig Højde, og naar det er Tilfældet, synes jeg, at Tidspunktet netop er kommet til at være med til at bestemme, hvorledes Formen for det Regnskab, der skal give det offentlige Oplysning, skal være. Jeg har set mangfoldige Regnskaber, hvoraf det ikke var muligt — og ved hvilke det vist heller ikke var Meningen, at det skulde være muligt —, at se noget som helst om vedkommende Selskabs dybere økonomiske Forhold. Men det er netop det, vi skal bort fra. Vi skal bort fra, at det er en ganske privat Sag, hvordan der drives økonomisk Virksomhed i Danmark. Vi skal over til, at man staar Offentligheden til Regnskab ogsaa for sin økonomiske Virksomhed som for sin øvrige Virksomhed. Og naar det ærede Medlem mener, at det vilde være overordentlig farligt for disse Virksomheder, om de saaledes skulde lade Offentligheden beskæftige sig med deres Regnskaber, saa var det ærede Medlem sikkert selv klar over, at det ikke er alle Mennesker, der paa den Maade faar Indsigt i Regnskaberne, men kun dette Tilsynsraads Medlemmer og eventuelt Rigsdagen. Men jeg forstod, at det ikke mindst var af Hensyn til Rigsdagen, at det ærede Medlem nærede Betænkeligheder ved, at Regnskabsoplysningerne skulde frem. Jeg synes, at deri ligger en ikke ringe Mistillid til, at Rigsdagen vilde behandle saadanne Oplysninger med tilstrækkelig Omhu for, at de ikke kom videre, og i hvert Fald synes det at være et Udtryk for, at det ærede Medlem mener, at er der et Sted, hvor de private Virksomheders økonomiske Virken er ligegyldig, saa er det den danske Rigsdag. Paa dette Punkt maa jeg erklære mig ganske uenig med det ærede Medlem. Jeg mener netop, at hvis der er noget Sted, hvor man bør vide Besked med, hvad der foregaar i Danmarks økonomi-

ske Liv, med, hvorledes de Værdier, som skabes, frembringes og fordeles, er det den danske Rigsdag, Folkets valgte Repræsentanter. De Folk, der staar paa et andet Standpunkt, tror jeg hører Fortiden til mere, end de vistnok selv aner, men det kan være, det gaar op for dem inden saa forfærdelig lang Tid.

Med disse Ord skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til Vedtagelse. Fra anden Side er der udtalt Ønske om, at det skulde behandles i et Udvalg. Jeg vil dog haabe, at denne Udvalgsbehandling maa blive saa hurtig, at vi snart kan faa dette Lovforslag til at være gældende Lov i Danmark.

Holdgaard: Som det allerede er anført af den højtærede Indenrigsminister og tillige af Ordføreren for Venstre (Nørgaard), er dette Lovforslag fremsat i Henhold til Afviklingsloven af 11. April 1919, og der er derfor ikke noget underligt i, at man fra alle Sider har tiltraadt det i Princippet. Man er enig i den Betragtning, at man fra Samfundets Side maa have et vist Tilsyn, en vis Kontrol med disse Virksomheder for derigennem at værne Forbrugerne mod Udbytning. Ganske vist forsøgte Ordføreren for det konservative Folkeparti (Tvede) paa en Maade at knibe udenom i Dag, idet han fremstillede det paa den Maade, at dette Lovforslag var et Barnebarn af Loven af 7. August 1914, som det konservative Folkeparti har været med til at vedtage i et forskræmt Øjeblik, eller hvad man vil kalde det. Jeg synes nu ikke, Udtrykket Barnebarn passede rigtig godt. Jeg vil hellere, for at blive i Billedet, kalde Lovforslaget et Andelsbarn, som har mange Fædre, hvoriblandt ogsaa det ærede Medlem; det vil vistnok blive en rigtigere Betegnelse.

Under de Forhandlinger, som allerede er førte om Lovforslaget, har der været udtalt en vis Frygt for, at man gennem en saadan Lovgivning vilde hemme Produktionen. Det er særligt kommet til Orde fra det konservative Folkepartis Side ikke alene her i Tinget, men ogsaa i Folketinget. Man har endog i Betænkningen fremført, at det vilde være uforvarligt paa nærværende Tidspunkt at vedtage et saadant Forslag, da man derved yderligere vilde lægge Produktionen Hindringer i Vejen. Det forekommer mig at være en selvfølgelig Ting, at ingen vil være med til at lægge Produktionen unødige Hindringer i Vejen, og derfor finder jeg ogsaa, at det paa en vis Maade var en overflødig Bemærkning,